

15. VI. 2026.	PONEDJELJAK <i>Vid</i>	+ Ivan, Franjo i Klara Vedriš i Marija Peroš	7
		+ Marija i Ljudevit Gašparić	18:30
16. VI. 2026.	UTORAK <i>Franjo Regis</i>	+ Vid i ob. Filipović	7
		+ Ružica Ivić, Evica i Josip Kovaček	18:30
17. VI. 2026.	SRJEDA <i>Laura</i>	Zahvala za uspješnu sezonu	7
		+ Ivan, Ljubica i Stjepan Polančec, Ruža i Ivan Međimurec	18:30
18. VI. 2026.	ČETVRTAK <i>Marko i Marcelijan</i>	+ ob. Škondro, Rušak, Maletić i Debeljak	7
		+ ob. Kiš i Geci	18:30
19. VI. 2026.	PETAK <i>Romuald</i>	Za zdravlje Ljubice	7
		+ Marija Gašparić	18:30
20. VI. 2026.	SUBOTA <i>Margerta</i>	Na nakanu i u zahvalu	7
		+ Antonija Tkalec	18:30
21. VI. 2026.	Dvanaesta nedjelja kroz godinu	+ Josip, Andrija i rod. Žinić, Stjepan i rod. Mikulan i za duše u čistilištu	7
		ŽUPNA	9:30
		+ Milenko Azenić	11:30
		+ Mladen Frančić	18:30

u Prag, sagrađivši njemu u čast crkvu. Na temeljima te crkve podići će se kasnije divna gotska katedrala, možda jedna od najljepših crkava katoličkoga svijeta. U srednjem vijeku bilo je oko 1300 mjesta u kojima se štovao sv. Vid kao zaštitnik, a to znači i s tolikim brojem crkava, kapela i oltara. On je uvršten i u slavnu skupinu takozvanih 14 zaštitnika u velikoj nevolji. U Hrvatskoj ima 123 a u Sloveniji 76 crkava posvećenih Svetom Vidu. Sveti Vid je zaštitnik grada Rijeke, koji po njemu nosi srednjovjekovno ime Reka ili Rika Svetog Vida. Svetog Vida zazivaju u pomoć padavičari, histerici, opsjednuti. Njegova se zaštita moli za vrijeme grmljavine, nevremena, požara, neplodnosti i jalovosti, kad valja izvesti neke teške zadatke. Kao svoga zaštitnika slave ga apotekari, pivari, gostioničari, podrumari, kazandžije, vinogradari, glumci, gluhonijemi. Ipak njegova primarna zaštita usmjerena je prema takozvanim demonskim bolestima, kao spomen na izlječenje careva sina. Tu su bolesti danas poznate kao epilepsija, histerija, opsesija, strah od vode (hidrofobija) i otrovnih pauka. Tu spada i nesаница. Preporučuju mu se i ljudi slabog sluha i vida. slavnome samostanu Korvey na rijeci Weseru.

**ŽUPNI URED SV.
ANTUNA PADOVANSKOG**
Franjevačka 1,
KOPRIVNICA
Tel. 048/642-160
e-mail: fra-kc@ofm.hr
www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
Svaki radni dan od
8-9 i 17-18

KRŠTENJE
Prijava u uredovno vrijeme
Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
Obvezatan je tečaj pripreve
za brak. Prijava u župnom
uredu mjesec dana prije
vjenčanja.

BOLESNICI
Bolesnicima na vrijeme
omogućite posjet
svećenika. Bolesnike
redovito pohađamo o
Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
Nakon dogovora s
Komunalcem vrijeme
sprovođa prijavite u
župnom uredu.

KLANJANJE
Svake srijede poslije
večernje svete mise u našoj
crkvi je pobožnost euharis-
tijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
Župni ured Sv. Antuna
Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ
ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
Broj 23 Godina XIX 14. lipnja 2026.g.

11. nedjelja kroz godinu - godina A

DOBROSTIVO SRCE ISUSOVO

EVANĐELJE: Mt 9,36 – 10,8

U ono vrijeme: Kad Isus ugleda mnoštvo, sažali mu se nad njim jer bijahu izmučeni i ophrvani kao ovce bez pastira. Tada reče svojim učenicima: »Žetve je mnogo, a radnika malo. Molite dakle gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju.«
Dozva dvanaesticu svojih učenika i dade im vlast nad nečistim dusima: da ih izgone i da liječe svaku bolest i svaku nemoć. A ovo su imena dvanaestorice apostola: prvi Šimun, zvani Petar, i Andrija, brat njegov; i Jakov, sin Zebedejev, i Ivan, brat njegov; Filip i Bartolomej; Toma i Matej carinik; Jakov Alfejev i Tadej; Šimun Kananaj i Juda Išariotski, koji ga izda. Tu dvanaesticu poslao Isus uputivši ih: »K poganima ne idite i ni u koji samarijski grad ne ulazite! Pođite radije k izgubljenim ovcama doma Izraelova! Putom propovijedajte: 'Približilo se kraljevstvo nebesko!' Bolesne liječite, mrtve uskrisujte, gubave čistite, zloduhe izgonite! Besplatno primiste, besplatno dajte!«

Ostala čitanja: Izl 19,2-6a; Rim 5,6-11;

Za prvo čitanje na jedanaestu nedjelju kroz godinu uzet je odlomak iz Knjige Izlaska u kojemu Mojsije objavljuje narodu Božju odluku da ih namjerava učiniti svojim posebnim vlasništvom. Ovome je jedini uvjet da narod ostane vjeran Savezu. Sveti Pavao u Pismu Rimljanima svoje vjernike podsjeća na Božju ljubav. Ova ljubav pokazala se u Isusu Kristu koji je umro za nas još prije nego smo ga mi poznavali. Sveti Matej evanđelist izvješćuje o prvoj misiji apostola. Ali nisu ovdje oni glavni likovi, već Isus. Želimo uočiti jednu karakteristiku Isusove ljubavi: bila je to brižljiva ljubav. Izvješće započinje opaskom da se Isus sažalio vidjevši masu naroda. Ne susrećemo se prvi puta s Isusovom suosjećajnom ljubavi. Isusova dobrota međutim ne iscrpljuje se u suosjećajnoj ljubavi, već djelatno intervenira da ublaži ljudsku patnju. Ovdje vidimo da šalje svoje apostole ne samo zato da šire Radosnu vijest, već da pomognu nevoljnima, potrebitima, bolesnicima. Za to ih je posebno ovlastio. U evanđeoskoj sceni možemo zapaziti jednu izvanrednu crtu Isusove ljubavi prema čovjeku: suosjećajnu ljubav. Ovaj pojam zahtjeva određeno objašnjenje da bismo točno razumjeli njegovu važnost i veličinu. Naše čovjekoljublje ima dvije razine. Jedna razina je suosjećanje koju uobičajeno izražavamo opće prihvaćenom riječju grčkog podrijetla »simpatija«. Suosjećanje znači da se znamo veseliti s

Hodočašće na Trsat

Ove godine hodočastit ćemo Gospi Trsatskoj u subotu, 20. lipnja. Polazak je u 4,30 ujutro sa sajmišta. Cijena puta je 30,00 €.

LJETNI RASPORED NEDJELJNIH MISA

Kroz mjesec srpanj i kolovoz nedjeljom neće biti mise u 11,30. Ostale mise su u redovito vrijeme: u 7 - 9:30 - 18:30. Radnim danom mise su kao i inače u 7 i 18:30.

Sveti Vid - mučenik (+304) spomendan 15. lipnja

Sveti Vid spada među one svece koje puk veoma štuje, ali i one o kojima malo povijesno zajamčeno znamo. Doduše, i oko njega se ovila legenda. Za njegovu povijesnu opstojnost najsigurnije je jamstvo štovanje što se oko njegova lika rano razvilo. Kako svi životopisci spominju legendu, koja se uz njegov život i mučeništvo razvila, navest ću je i ja. Oko god. 600. u rimskoj pokrajini Lukaniji napisano je djelo Passio S. Viti (Mučeništvo sv. Vida). Prema tome spisu Vid se kao sin bogate ali još poganske obitelji rodio na jugozapadnoj obali otoka Sicilije. Kad mu je bilo tek 7 godina morao je zbog svoje vjere i pripadnosti Kristu, zajedno sa svojim odgojiteljem Modestom i hraniteljicom Krescencijom, pobjeći u daleku Lukaniju, budući da ga je njegov otac, po imenu Hylas, htio prisiliti na otpad od vjere. Njegov je bijeg pao baš u doba velikog Dioklecijanova progonstva pa je Vid i u tuđini za svoju vjeru morao trpjeti. Uhvaćen kao kršćanin, sa svojim je skrbnicima odveden u Rim. Tu je Vid učinio nekoliko čudesa, među njima i čudesno ozdravljenje careva sina, koji bijaše opsjednut. Unatoč tomu, bio je sa svojim pratiocima osuđen na smrt. Nakon uobičajenih mučenja bačen je u kotao vrelog ulja. No iz njega bi spašen od Anđela koji ga otprati u Lukaniju, gdje mladić umre. Prema predaji njegovo bi se mučeništvo zbilo na početku Dioklecijanova progonstva negdje oko g. 304. ili 305. O Vidovu mučeništvu postoje tri inačice koje još uvijek nisu dosta proučene. Vida ozbiljni povjesničari smatraju vjerodostojnim mučenikom i prema tome svecem, koji je doista postojao, iako je legenda o njegovu mučeništvu možda izmišljena. Njegovo je štovanje u Crkvi veoma staro, a raširilo se po cijeloj Europi. Već svršetkom V. stoljeća posvećeno mu je nekoliko samostana na Sardiniji i Siciliji, a spominje ih u svojim spisima papa Grgur Veliki. Prema jednoj donjonjemačkoj predaji, svečevo je tijelo g. 583. sa Sicilije preneseno u Italiju, odakle je g. 756. preneseno u pariški samostan. Godine 836. Vidove je relikvije opat Hilduin dao. Taj samostan kasnije postade središtem šovanja sv. Vida. Sv. Vjenceslav, češki vojvoda, dobio je u Korveyu ruku sv. Vida i prenio je

radosnima i plakati sa žalosnima. Velika je to vrlina, jer, nažalost, u međuljudskim odnosima nerijetko se događa da se drugome približavamo radije s negativnim osjećajima, to jest da zavidimo tuđoj sreći ili eventualno zlorado primamo k znanju tuđu žalost, izjavljujući da je zaslužio da malo pati! Dobro je znati da se Isus nikada nije na taj način približavao tuđoj patnji ili sreći. Naprotiv, Isus je znao suosjećati s patnicima i uplakanima. Sjetimo se samo kako je plakao zajedno s Martom koja je oplakivala svog brata Lazara, ali se znao i veseliti s drugima: na svadbi u Kani zajedno se veselio s mladim parom. Sućutna ljubav približava se na dubljoj razini drugoj osobi nego suosjećajna. Ta sposobnost se službeno također izražava riječju grčkog podrijetla »empatija« i znači da na neki način stupamo u emocionalni svijet drugoga i nastojimo shvatiti zašto se raduje ili zbog čega plače. Takva je bila Isusova ljubav koju vidimo u ovom evanđeoskom odlomku, ali možemo misliti i na druge primjere. Isus je vidio, osjećao, znao što su ljudi osjećali, to jest da su bili izgubljeni, umorni i gladni. Znao je i postupio je: poslao im je svoje apostole da ih ovi podignu. Isus je osjećao empatiju, bio je u stanju stupiti u osjećajni život drugog čovjeka i iznutra promatrati patnju drugoga. Možemo se sjetiti njegova susreta poslije uskrsnuća s neutješnom Marijom Magdalenom koja je gorko plakala u vrtu, s kojom Isus nije zajedno plakao, već je istraživao razloge njezinih suza: »Ženo, zašto plačeš?« I dvojicu razočaranih učenika iz Emausa ispitivao je o razlogu njihove nesretnosti: »O čemu zapravo razgovarate?«

Jedan od odlučujućih pokazatelja osobne zrelosti je osjećaj empatije, odnosno spremnost da se uživimo u duhovni svijet drugih ljudi. U svakodnevnom životu to se očituje kao pažljivost. Ako to činimo svjesno, onda to postaje vrlinom. Isus je bio pažljiv čovjek. Jedno od Isusovih teoloških određenja točno je »proegzistencija«, što znači da je on živio za druge, da je živio svoj život okrenut prema drugima. To se očitovalo na taj način da je znao obratiti pažnju na muke i patnje drugih i u slučajevima kada to onaj drugi nije izrekao glasno, na primjer u slučaju bolesnog čovjeka kod jezera Siloe, na kojemu je vidio koliko je osamljen. Ukratko: Isus je bio pažljiv prema ljudima. Ima, međutim, u evanđeljima jedna takva okolnost koja gotovo elementarnom snagom odražava Isusovu pažljivost: ljudska suza. Isus nije mogao proći ravnodušno pored čovjeka koji plače.

Petrovu izdaju je oprostio vidjevši njegove suze. Na križnom putu se zaustavio na trenutak da bi utješio žene koje su ga oplakivale. Marija Magdalena je kod praznog groba svoju tugu skrila u suze; Isus se nije mogao oduprijeti njezinim suzama, već je otkrio svoj identitet.

Danas je previše suza na koje nitko ne obraća pažnju, koje nitko ne briše. Veličina čovjeka koga je zahvatio Isusov duh očituje se u tome, da zna i hoće okrenuti se prema patnji drugih.